

den højtærede Minister fremførte. Det, der burde have foreligget, var sikkert en Indstilling fra denne Institutions Direktion, og jeg mener tillige, at der ikke burde være udsendt Meddelelse om, at Professor Carl Hansen var afskediget efter Ansøgning. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa denne Sag igen. Jeg har givet den højtærede Minister Anledning til at udtale sig, og selv om hans Udtalelser ikke vare fyldestgørende, skal jeg dog ikke komme ind derpaa i Øjeblikket.

Den højtærede Landbrugsminister benyttede imidlertid, da han havde Ordet, Lejligheden til at udtale sig paa en Maade om Fagforeningerne, som ikke skal staa uimodsagt. Den højtærede Minister udtalte sig i en Tone og paa en Maade, som forekommer mig ganske besynderlig. Han gav mig det efter hans Mening gode Raad at holde Ferie nu. Jeg vilde gerne holde en lille Ferie, men en af Betingelserne for, at jeg kan komme til at gøre det, er, at Ministeriet giver mig baade som Journalist og som Rigsdagsmand Lejlighed til at holde Ferie. Saa længe Ministeriet ikke gør det, kan jeg ikke forsvare over for mine Vælgere og over for mit Parti at holde Ferie. Det beror altsaa noget paa Ministeriet selv, naar jeg kan faa en lille Ferie, som jeg for øvrigt længes efter. Den højtærede Minister gav mig imidlertid et Raad med Hensyn til, hvad jeg kunde benytte denne Ferie til. Jeg synes nu, at det er en Ting, der nok kunde overlades til hver især, hvad man vil benytte sin Fritid til. Men altsaa, den ærede Minister gav mig det Raad at tænke over en Revision af Fagforeningernes Valgsprog, saa at der i Stedet for „Frihed, Lighed og Broderskab“ kom til at staa saadant noget som „Tvang og Tyranni“. Ja, Ord af den Art have vi jo hørt før. Vi have hørt dem af Højre og Reaktionen, det er en Genopgravelse af disses gamle Argumenter. Det undrer mig for saa vidt at høre disse Ord, som de fremføres af den Mand i Systemskiftet, der netop i sin Person repræsenterer en Underklasse, der har kæmpet sig frem og nu er naaet til i hans Person at være repræsenteret i Ministeriet. Dette Systemskifte repræsenterer den ærede Landbrugsminister altsaa fremfor nogen i sin Person, og saa har han saa ringe historisk Sans, at han kan vende sig mod det ny, det næste Samfundslag, som trænger sig frem, og som ogsaa en Gang vil blive repræsenteret i Ministeriet, og det just i den samme Tone, som den forrige

Overklasse, Godsejerne, anvendte mod hans Samfundsklasse tidligere. Det, man sagde til Husmændene og Bønderne, som tidligere kæmpede sig frem, var netop, at det var Tvang og Tyranni, de vilde, det var det, man indvendte mod Andelsforetagender og Forbrugsforeninger osv. Bønderne, den højtærede Landbrugsministers Forfædre, have allerede hundrede Aar, før nogen af Arbejderne have tænkt derpaa, gjort Strejke, og det Sammenhold, Hoveribønderne viste under Strejker og Arbejdsnedlæggelser, blev ogsaa af de daværende Overklasser betegnet som Tvang og Tyranni og som en Forvrængning af den store Revolutions Grundsætninger. Altsaa, ganske det samme som den højtærede Minister nu siger mod Arbejderstanden, sagdes den Gang af de daværende Godsejere mod Bønder og Husmænd. Jeg nævnte før et lille Hefte, der er udgivet af statistisk Bureau, og som viser, hvad Fagforeningerne have udrettet i vort Land. Jeg kunde nævne, hvad de have gjort for at nedsætte Fattigprocenten. Jeg kunde nævne en Autoritet som Professor Høfding, der udtalte sig om Fagforeningernes nyttebringende Virksomhed. Jeg kunde nævne en Fængselsmand fra Vridsløselille, der omtaler, hvorledes Forbryderne kun i meget ringe Grad rekrutteres fra Fagforeningsmedlemmers Side, men derimod fra andre Steder. Og disse Fagforeninger vover Landbrugsministeren, der selv repræsenterer en Underklasses Kommen til Magten, at omtale i saa haanlige Ord. Jeg vil dog tillade mig at henvise den højtærede Minister til at skaffe sig en Smule historisk Sans og Forstaaelse ved at henvende sig til sin Sidemand, den højtærede Finansminister, der for 10 Aars siden holdt en ypperlig Tale — det var den 15. November 1893 —, hvori han kom ind paa Klassernes Fremrykken i Historien. Han sagde i dette Foredrag bl. a., at man havde bebrejdet de gamle Nationalliberale, at de havde svigtet Idealerne om Frihed og Lighed. Men de samme Ord have ikke den samme Mening, og hvad der tidligere var Frihed og Lighed og Broderskab for en Klasse, holder det op, naar denne Klasse er kommen frem, og en ny Slægt og et nyt Samfundslag er i Færd med at komme frem. Den højtærede Minister sagde den Gang: „Menneskene ere til enhver Tid villige til at nivellere Samfundet ned til det Niveau, hvorpaa de selv staa“. Hvor gælder det ikke netop Landbrugsministeren, der staaar som Repræsentant for en bestemt Samfundsklasse, og som ønsker at nivellere alt ned til det Niveau, han selv